

Högsta domstolen

Box 2066

103 12 Stockholm

MÅL: Ö 1148-26

KLAGANDE: Börje Ramsbro

MOTPART: Håkan Nordquists dödsbo

SAKEN: Komplettering av överklagande av Svea hovrätts beslut, mål nr Ö 16513-25.

Yttrande: Med anledning av yrkande om avvisning på grund av skiljeklausul

1. YRKANDEN

1.1. I första hand yrkar klaganden att Högsta domstolen beviljar prövningstillstånd, undanröjer Svea hovrätts beslut (mål nr Ö 16513-25) samt tingsrättens beslut (T 11240-25) om avvisning, och återförvisar målet till tingsrätten för fortsatt handläggning och materiell sakprövning.

1.2. I andra hand yrkar klaganden att Högsta domstolen undanröjer Svea hovrätts beslut på grund av domvilla (grovt rättegångsfel) och återförvisar målet till hovrätten för ny självständig prövning. Detta då hovrätten, trots beviljat prövningstillstånd, underlåtit att göra en självständig prövning av åberopade omständigheter, invändningar om jämkning enligt 36 § avtalslagen samt det centrala prejudikatet (NJA 1979 s. 666).

2. Grund för prövningstillstånd: Prejudikatdispens och Synnerliga skäl (Rättegångsfel)

Högsta domstolen bör meddela prövningstillstånd jämlikt 54 kap. 10 § 1 p. rättegångsbalken (prejudikatdispens) samt 10 § 2 p. rättegångsbalken (synnerliga skäl/rättegångsfel).

2.1. Rättegångsfel genom ofullständig prövning

Tingsrätten och hovrätten har i sina avgöranden helt underlåtit att pröva den avgörande omständigheten vid avtalets tillkomst. Käranden befann sig i en kraftigt **underlägsen förhandlingsposition** och i trångmål till följd av att motparten undanhöll existensen av ett "hemligt huvudavtal" med bankerna, aktbilaga 43. Denna informationsasymmetri dikterade villkoren för det "3 december-avtal" som påtvingades käranden, aktbilaga 41.

Att domstolarna inte materiellt prövar omständigheter som direkt grundar ett påstående om oskälighet är ett grovt rättegångsfel. Hovrätten har beviljat prövningstillstånd, men därefter brustit i sin prövningsskyldighet genom att ignorera den processuella invändningen om kärandens underlägsna ställning.

Som framgår av min överklagan till Högsta domstolen, aktbilaga 1 till aktbilaga 3 har hovrätten även uttryckligen förbisett den centrala praxisen i (NJA 1979 s. 666) vid sin bedömning. Detta förbiseende har med största sannolikhet påverkat målets utgång.

2.2 Jämkning av skiljeklausul jämlikt 36 § AvtL

Skiljeklausuler i avtal som tillkommit under omständigheter där den ena parten haft en stark överlägsen ställning och ett informationsövertag ska jämkas eller lämnas utan avseende enligt 36 § avtalslagen, vilket fastställts i bland annat (NJA 1979 s. 666.) Avtalsrelationen präglades av en extrem obalans där käranden, i total okunnighet om motpartens dolda bankuppgörelse rörande sin koncern, saknade reell förhandlingsmöjlighet. Att i en sådan situation påtvinga en part till ett kostsamt skiljeförfarande är djupt oskäligt och hindrar kärandens rätt till domstolsprövning och rätten till en rättvis rättegång.

2.3 Prejudikatintresse

Det är av yttersta vikt för ledning av rättstillämpningen att Högsta domstolen klargör underrätternas skyldighet att pröva åberopade omständigheter kring avtalsparters inbördes styrkeförhållanden när 36 § AvtL görs gällande.

Det krävs ett vägledande avgörande som fastställer att domstolar skall pröva huruvida ett för motparten hemligt avtal, som i verkligheten försätter denne i en underlägsen ställning, också skall prövas av domstolen.

I aktuellt fall finns ett "hemligt huvudavtal" mellan bankerna och kommande ägare till dotterbolaget International, aktbilaga 43. Samtliga parter i detta avtal inklusive bankerna har ett framtida ägarintresse i den nya ägarkonstellationen, där bankerna genom lämnade lån kan konvertera dessa till aktier. Samtliga parter har bestämt sig för att frånta ägaren marknadsvärden för hundratals miljoner och lämna honom

utan ersättning för sitt ägande, trots att parterna har tillgång till en av bankerna upprättad värdering, aktbilaga 100.

Samma parter som ingår i det "hemliga huvudavtalet" upprättade ensidigt ett "3 december-avtal" som skulle undertecknas av ägaren, käranden i målet och en icke identifierbar HNF-grupp, aktbilaga 43. Ägaren beordras att underteckna avtalet utan något förhandlingsutrymme och returnera avtalet med vändande fax för att förhindra att moderbolaget försätts i utpressningskonkurs.

Tingsrätten beslutar att en skiljeklausul i "3 december-avtalet" är giltig och målet avvisas för avgörande genom skiljedom. Tingsrätten har vägrat att pröva det "hemliga huvudavtalet" som fråntagit ägaren rätten till sin egendom enligt Artikel 1-tillägget 1 EKMR. Tingsrätten beaktar inte ägarens i det närmaste obefintliga förhandlingsposition, vilket leder till brott mot Artikel 6 EKMR om rätten till en rättvis rättegång.

Hovrätten följer tingsrättens linje trots att den lämnat prövningstillstånd. Någon egen prövning görs inte även om käranden i flera yttranden påvisat sin ställning och hänvisat till prejudikat (NJA 1979 s. 666).

Såväl parterna i det "hemliga huvudavtalet" som rättsinstanserna åsidosätter aktiebolagslagens generalklausul om likabehandlingsprincipen som omfattar stämmobeslut (7 kap. 47 §) samt styrelse-/VD-beslut (8 kap. 41 §).

Om prövningstillstånd inte lämnas försätts käranden (ägaren) i en situation utan möjlighet att hävda rätten till sin egendom och rätten till en rättvis rättegång. Detta till följd av kärandens svaga ekonomiska ställning, som omöjliggör prövning genom ett kostsamt skiljedomsförfarande. Mot detta krävs ett beslut från Högsta domstolen alternativt ett tvingande prejudikat för rättsinstansernas prövning när det är uppenbart att en av parterna försätts i en underlägsen ställning vid avtalstillfället genom ett "hemligt huvudavtal" som blev känt först ett år senare för käranden.

3. UTVECKLING AV TALAN

3.1 Kärandens inställning till rättegångshinder

Käranden bestrider bestämt svarandens (dödsboets) yrkande om att målet ska avvisas på grund av en skiljeklausul. Rättegångshinder föreligger inte och målet ska i sin helhet prövas av allmän domstol.

Svaranden gör gällande att tvisten omfattas av en skiljeklausul i det avtal som tecknades den 3 december 1993 mellan käranden och HNF-gruppen rörande förvärv av 10% av aktierna i System 3R Holding AB genom "3 december-avtalet", aktbilaga 41. Denna skiljeklausul saknar grund i omständigheterna kring den

skadeståndsgrundande handlingen. Skadeståndskravet som riktas mot dödsboet härrör inte från "3 december-avtalet".

Talan avser ett olovligt förfogande (stöld/trolöshet mot huvudman) av 35 000 aktier i dotterbolaget System 3R International AB (International), en egendom vars utförsäljning överhuvudtaget inte reglerades i "3 december-avtalet". Detta avtal gällde endast 10% av aktierna i Holding. Enligt Holdings aktiebok, aktbilaga 52 har denna försäljning aldrig genomförts.

3.2. Det "hemliga huvudavtalet" och de dolda villkoren

Hanteringen och det olovliga förfogandet av de 35 000 aktierna i dotterbolaget International styrdes i stället av ett för käranden dolt "hemligt huvudavtal", tecknat den 3 december 1993 mellan Sparbanken Sverige AB, Nordbanken, Håkan Nordquist och Företagskapital AB, aktbilaga 43.

Käranden är inte part i detta avtal, har aldrig förhandlat om dess innehåll och har fram till ett år efter händelserna saknat kännedom om dess existens. Detta avtal tecknades **före** "3 december-avtalet" och förhandlades fram under hösten 1993 av parter som ej hade fullmakt att träffa avtal om min egendom, immateriella rättigheter (patent och varumärken) och aktier.

Av det "hemliga huvudavtalet" (aktbilaga 43 punkt 9.2.1) framgår att bankernas utfästelser var strikt villkorade av att Håkan Nordquist och Företagskapital senast under januari 1994 förvärvade samtliga aktier i System 3R International AB. Detta bekräftas av en skriftlig garanti undertecknad av Håkan Nordquist och Företagskapital till Sparbanken, där de garanterar att de senast i januari 1994 skall ha förvärvat 100 % av aktierna (aktbilaga 43 underbilaga 26.2).

Det "hemliga huvudavtalet" reglerar förvärvet av hela System 3R-koncernen inklusive moderbolaget Holding. Detta undanhölls för käranden, som hade lämnat sin viljeförklaring, aktbilaga 39, om försäljning av endast aktierna i International.

Den skiljeklausul som svaranden nu försöker åberopa återfinns i det "hemliga huvudavtalet" punkt 11.1. En skiljeklausul i ett avtal som käranden varken undertecknat eller haft kännedom om saknar all rättsverkan gentemot käranden.

Det senare träffade "3 december-avtalet" är ett resultat av det "hemliga huvudavtalet". Därmed kan inte skiljeklausulen i "3 december-avtalet" betraktas som "härflytande" och ha smittat det "hemliga huvudavtalet".

Enligt tingsrättens protokoll i mål nr T 11240-24 framgår att beslutet grundas på "3 december-avtalet", citat:

"Tvisten i målet få därmed anses vara ett ur 3 december-avtalet härflytande rättsförhållande. Klausulens utformning som sådan framstår också som tillräckligt konkretiserat utifrån konkretionskravet."

Tingsrätten har avsiktligt undanhållit att pröva det "hemliga huvudavtalet" och kärandens **underlägsna ställning**. "3 december-avtalet" ligger utanför denna talan, vilket tingsrätten vägra ta till sig. Detta även efter mitt yttrande "Vördade tingsrätten" den 17 oktober 2025, aktbilaga 213 punkt 6.

3.3 Verkställandet av det "hemliga huvudavtalet"

Den skadeståndsgrundande handlingen utfördes den 28 januari 1994, strax innan tidsfristen i det "hemliga avtalet" löpte ut. Vid ett styrelsesammanträde i moderbolaget System 3R Holding AB (Holding) beslutades att avyttra bolagets samtliga återstående aktier i dotterbolaget, varvid "*Håkan Nordquist med familj genom helägt bolag*" tilldelades 35 000 aktier, (aktbilaga 46). Köpeskillingen sattes till 1 krona för hela delposten medan det bokförda värdet var 8 851 500 kr.

Beslutet fattades bakom ryggen på käranden, som enligt aktieboken var hundra procentig ägare av moderbolaget (aktbilaga 52). Någon kallelse till bolagsstämman hade aldrig skickats och något aktieöverlåtelseavtal upprättades aldrig. Bolagsstämman hade inte heller fattat något beslut om utförsäljning.

Styrelsen hade ingen fullmakt att avveckla Holdings tillgångar vare sig till sig själva eller någon annan. Någon fullmakt till någon enskild part i "3 december-avtalet" har ej tecknats och HNF-gruppen var en oidentifierbar grupp utan något organisationsnummer.

3.4. "3 december-avtalet" var ett skenavtal (33 § Avtl)

Håkan Nordquist har själv styrkt att ägandet av koncernen övergick först i februari 1994, vilket bekräftar att avtalet ej resulterade i någon ägarförändring före den 21 februari 1994 (skrivelse till Kammarrätten, aktbilaga 45 underbilaga 28.2). Det var aldrig avsikten att "3 december-avtalet" skulle fullföljas utan tillkom endast för att vilseleda käranden, dölja det "hemliga huvudavtalet" och som ett instrument för skatteplanering.

Enligt domskälen i Länsrättens dom S 1387-96, aktbilaga 181 sida 7, har följande noterats, citat:

"Fullmakten i avtalet utnyttjades aldrig, utan Börje Ramsbro rösta själv för aktierna."

Den påstådda "röstningen" skedde genom ett fejkat protokoll upprättat av Håkan Nordquist enligt omständigheter som redovisas i aktbilaga 48.

3.5 Optionen till Sparbanken var en skenoption (33 § AvtI)

Den option till förmån för Sparbanken Sverige AB som fogades till "3 december-avtalet" var upprättad av Håkan Nordquist och som ett instrument för skatteplanering.

Sparbanken utnyttjade aldrig optionen och banken har vitsordat att lånet till Holding var avskrivet vid årsskiftet 1993/94 och att aktierna därmed kunde återställas till Ramsbro, aktbilaga 50. Käranden hade därmed full ägarkontroll över Holding efter den 31 december 1993.

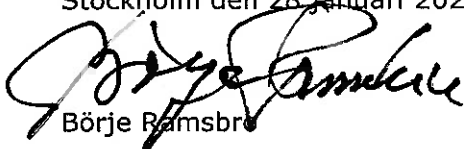
4. Slutsats rörande rättegångshinder

Styrelsebeslutet den 28 januari 1994, aktbilaga 46, utgör det direkta verkställandet av de krav bankerna och köparna ställde på varandra i det "hemliga huvudavtalet" (aktbilaga 43 punkt 9.2.1), som gäller aktierna i International. Eftersom kärandens egendom framtogs genom verkställandet av en dold överenskommelse som käranden aldrig accepterat eller varit part i, är käranden inte bunden av någon skiljeklausul. Skadeståndstalan bygger på ett utomobligatoriskt olovligt förfogande, inte på "3 december-avtalet", som ej gäller för aktier i International.

Det ankommer nu på Högsta domstolen att fastställa att det är det "hemliga huvudavtalet" som ligger till grund för den aktuella skadeståndstalan, och att "3 december-avtalet" är ett skenavtal vars syfte var att vilseleda käranden och dölja det verkliga förloppet. Det skall noteras att de två involverade bankerna har efter skadeståndstalan träffat förlikningar till följd av affärsupplägget enligt det "hemliga huvudavtalet". Utdrag från förliknings med Föreningssparbanken AB, aktbilaga 57. Utdrag från förlikning med Nordea AB, aktbilaga 58.

Talan gäller ersättning för olovligt förfogande över aktier i dotterbolaget System 3R International AB, vilket faller helt utanför "3 december-avtalet", som **endast gällde försäljning av 10% av aktierna i moderbolaget System 3R Holding AB**. Denna försäljning har ej fullföljts enligt aktieboken, aktbilaga 52. För övrigt säger "3 december-avtalet" inget om förvärv av resterande 90% i Holding eller förvärv av aktier i dotterbolaget International. Däremot finns det kompletta affärsupplägget i det "hemliga huvudavtalet". Motpartens yrkande om avvisning ska därmed ogillas.

Stockholm den 28 januari 2026.

Börje Ramsbro